

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pietas impietati præferenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Addunt nonnulli, laceisum injuriis hominem, neque tamen succumbentem aut victum, per Crocodili tergus significari? propterea quod id superne corticosum adeo sit, ut contra omnem idum, invictum habeatur. De vigore vero ejus elanguescente, si quis eum penna Ibdidis demulceat *Plin. 8 d* mitigetque, in Ibdidis commendario dictum est loco suo. Apud Horum invenias Vespam supervolitantem Crocodilo indicium esse, vel ipsius animalis sanguinem corruptum, vel Crocodilum mortuum: Vespera enim ex putrefactis oritur cadaveribus. Verum id quoque mysticè, cum mala ea quæ per Crocodilum significantur, indicare vellent, facta jam mitiora vel omnino sublata: aliter frigida, & inanitas ea esset interpretatio.

ÆGYPTUS. CAP. XIII.

Crocodilus catena religatus ad palmam, in areis plerisque numis habetur, cum inscriptione; COL. ÆG. Colonia Ægyptus. Ab altera facie duo sunt humana capita, quorum alterum ad Orientem spectat navali corona insignis: literæ superne sunt, I M P. ubi nimirum per Crocodilum ipsa significatur Ægyptus. Quod vero sit religatus ad palmam, Augusti omnino victoriam ostendit, quam etiam in obelisco campi Martii notari jussit, Ægypto in ditionem redacta. Duo illa capita Augusti unum, alterum Agrippæ esse crediderim, de quo Virgil.

Tempora navali fulgent rostrata corona,

In alio Augusti numo argenteo Crocodilus, est, supra quem scriptum, ÆGYPTO infra CAPTA. ab altera facie Augusti caput, cum circumductis literis, CÆSAR DIVI F. COS. VI. Et pictor Nealces, cujus meminit Plinius, cum prælium navale Ægyptiorum & Perfarum pinxisset, quod in Nilo, cujus aqua est mari similis, factum volebat intelligi, hieroglyphico apertissimo hoc declaravit, quod arte non poterat: Asellum enim in litore bibentem, *ἰππὸς πρὸς ἕρπον* pinxit, & Crocodilum insidiantem. Est & numus L. ÆL. AVREL. COMMOD. ubi Commodus ipse sub Herculis imagine pede dextero Crocodilum calcat, laeva clavam sustentat, dextera Ægypto sistrum prætendenti spicas porrigit. Inscriptio declarat, INDULGENTIÆ AUG. Atque hæc de Crocodilo dicta sufficiant.

*Enid. l. 9.
August. nu-
mus, & Cō-
modi.*

DE FLUVIALI EQUO. CAP. XIV.

Plurimum verofecum affert impietatis improbus ingratusque Hippotami animus: qui nulla genitorem reverentia prosequitur, & alienis bonis diripiendis natura promptissimus existit.

IMPIETAS. CAP. XV.

Merito enim Ægyptii Sacerdotes cum impium, cum ingratum, cum injustum quempiam notare esse declinanda, totaque animi fortitudine suppressenda, duas ejus animalis ungulas deorsum inverfas facere consueverunt: si quidem is ac ineunte statim adolescentia patri incipit infestus esse, tentatque, si possit eum decertando superare, quem sæpe in pugnam provocat: quod si acciderit ut victor evadat, matris coitum afficiat, vita patri cõdonata: sin victus aut cohibitus à patre fuerit, neque tam scelerati voti compos fieri poterit, perdurante tamen pravitate tanisper conatù differt, donec adolescat, factusque jam robustior atque validior deteriorè aetate factum patrem invadit, sædissimamque necatum petulantissimè dilaniat. Inverfas igitur ungulas eas ideo statuebant: ut qui rem spectarent, quid illæ sibi vellent commonefacti, propensiores fierent ad pietatem.

PIETAS IMPIETATI PRÆFERENDA.

CAP. XVI.

Id quod tanta apud eos cura fuit, ut Principum scepra & iustissimo di pleraque insignia, atque gestamina & monumenta, ar-

Equi fluvialis impietas.

Phil. eadem
3. 4. c. 25. &
26. & Arist.
1. 2 de histo.
anim. c. 7.

maq; aliquot quorum quotidianus esset usus ita insignirent, ut in summa potioreque parte Ciconiam praefigerent ex aere, vel ex auro argenteove factam: inferne vero ungulam Hippopotami susceperent, quod impietati praefendam esse pietatem indicarent. Species vero unguularum iis est, quales Bubus, licet dorsum, juba, & hinnitus Equi sit, unde illi nomen. Inest praeterea talus bifulcorum: major, dentes ut aprorum exerti, leviter tamen: rostrum resimum, apri cauda etiam, magnitudo & interiora Afini, tergoris crassitudo tanta ut ex eo venabula fiant, & scuta galeaeque impenetrabiles, si humore madeant, munire possit.

IMPROBITAS EDOMITA.

CAP. XVII.

VIRTUTI CEDIT IMPROBITAS.

Celebratissima vero est species illa, quae visebatur olim Hermopoli: ea scilicet pictura, ut Hippopotamus esset, supra quem sculptus erat Accipiter cum serpente dimicans. Cujus argumenti significatum id esse tradunt Aegyptiarum literarum periti, ut Typhonem ab Osiride vi domitum, cum de principatu certamen conseruissent, intelligendum autem: per fluvialem Equum, Typhonem ab Osiride vi domitum: per Anguem, principatum interpretantes, atque ita improbitatem potiores sibi partes asserere conantem, virtuti demum cedere subinnuant. Eadem de causa cum sacra faceret eo die quo Isis adventus Phoenicia celebratur, fluvialem Equum religatum libis incessere per ludibrium conserat. Non dissimularim hic Aureoli tyranni tumulum ad pontem Aureolum Insularum superesse, a Claudio Caesare sex eleanorum versuum Epitaphio nobilitatem, in cuius conditorii parte prima Hippopotamus sit incisus, quem serpens cauda mordicus apprehensa complectitur. Id puto significare tyrannidem tandem temporis spatio domitam. De Aureolo enim, qui Gallieni tempore cum plerisque aliis tyrannidem arripuit, plura legas apud Trebellium Pollionem, & Julium Capitolinum. Epigramma tumulo inscriptum a Claudio Imp. ita fertur:

Aureoli tyranni tumulus, & Epitaphium.

Κλαύδιος ὁ Αὐρεολῶν κτ' ὄθιον ἄρρεα καί σαρ
τὰ κτῆρεα θηπιωνῶς θέμις ἐδιδόξ.
τῶ γδ καὶ ζωνιὰ κτ' ἐκ ἐθέλησε φέρνυμα
πάσιν ἀπὸρρήτοις τῷ στρατῷ ἀντίθειον.
Κεῖν δὲ δὴ δεικνύμενον καὶ σάματ' ἔχει τ' ὀπίσθεν
Αὐρεόλα, γέφυρσι ἐσῶτα πηδὲ ταφίν.

HORATIUS
Hieroglyphicum.
Equus fluvialis.
Hac à Matheo in
Diosco. lib.
2. c. 2. 2.
Unde Graeci
omnes frum
Aus astuos
Horas dicunt,
& tempus
maturitatis per
excellens
ambrosiam.

HORAE. CAP. XVIII.

Horas etiam Aegyptii sacerdotes per fluvialem Equum significare soliti sunt: qua vero de cauda id faceret, neque Horus scripsit, neque nos apud quempiam traditum invenimus. si quid tamen ariolari liceat, dixerim ego, qua depascit segetes, destinatione, ut ferunt, ante determinatas in diem non enim uti Boves & pecora reliqua, hac illac errabundi modo hic modo illic aliquid carpunt, sed tamquam messorum ad opus certum conducti, suam unoquoque die partem pabulantur. Horae vero nomen plerumque pro tempore cuiuscumque maturitatis accipitur, cuius apud Graecos apertissimum est significatum. Cum vero ita pabulatum prodit, ea utitur astutia: ut vel ex agro ferentibus vestigiis progrediatur averfus, ne qua revertenti insidiae comparentur. Vel ea forte de causa horas indicare dictus, quod diem & noctem duplici natura ditimetur: siquidem interdum in imis aquis latet, nocturno in terram egreditur. Apud Aegyptios autem nox cum die pari propemodum horarum numero affluat dispertitur.

A
E
S
à
ri
B
ta
in
la
pe
un
U
pa
qu
C
M
P
ta
to
fci
no
da
fco
qu
m
ro
A
in
E
qu
E